

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

2. søndag i åpenbaringstiden – 12. januar 2020

Prekentekest: Jes 42, 1-6

Lesetekst I: Apg 18,24-19,7

Lesetekst II: Matt 3,13-17

Et lys for folkeslagene

Vi er i starten av åpenbaringstiden, innledet forrige søndag på selve åpenbaringsdagen som også kjennes som de hellige tre kongers dag. Vi er med andre ord i en tid hvor vi ennå har med oss julehøytidens budskap, om Guds sønn, den enbårne, født av en jomfru på Betlehems mark.

Så er åpenbaringstiden en tid for å forstå hvem Jesus er, hvorfor han kom og hva vi er kalt til, ut fra mange forskjellige tekster, søndag etter søndag. I dag minnes vi blant annet om at evangeliet er for alle folkeslag, 'gjort deg til en pakt for folket, til et lys for folkeslagene'. Jesaja 42 er en sterk tekst med tydelige ord om Ham som skal komme. Og at Han ikke er et lys kun for noen, men for folkeslagene. Evangeliet, ordet om frelse ved Jesu navn, er redning og lys for alle.

Teksten forteller også mye om den Messias en skal vente seg. Slik det står i versene 2-3,

- 2 Han skriker ikke og roper ikke,
hans røst høres ikke i gatene.
3 Han bryter ikke et knekket siv
og slukker ikke en rykende veke.
Med troskap skal han føre retten ut.

Han inviterer oss til å bli Hans etterfølgere, ikke med makt og trusler, men gjennom å være det lys vi vender om til og følger.

Dåpen

Vi leser i Matteus 3,13-17 at Jesus kom fra Galilea til Johannes ved Jordan for å la seg døpe. Jesus vandret ned til Jordandalen fra området der han holdt til oppe ved Genesaretsjøen, langs den geografisk sett lille Jordanelva. I historisk sammenheng er elva imidlertid av stor betydning, og det er nok ikke tilfeldig at Jesus lot seg døpe nettopp her.

Jordanelva dannet den østlige grensa til løfteslandet, det landet som Moses og Israels folk forlot Egypt for å innta. Landet som var lovet og som de lengtet etter gjennom vandringen i

Sinai's ørken. Så blir det Josva som får oppgaven med å lede folket over grensen til det lovede land, og de krysser elva rett øst for Jeriko. Elvekryssingen representerte en milepæl for Israels folk, en ny begynnelse og nytt liv i det lovede landet. 5.Mos kap 1-3.

Josva – på hebraisk Joshua – blir her også et bilde på den Messias som skal komme. Jesus er det greske ordet tilsvarende det hebraiske navnet Joshua. Josva ledet Israels folk inn i det lovede land, dette oppfylte paktsløftene som folket hadde arvet fra Abraham. På samme måte, om lag 1400 år senere, skulle Jesus lede Guds utvalgte folk inn i en større åndelig arv i den nye pakt – en pakt hvor også alle andre folkeslag skulle få ta del. Jesus døpes av Johannes et sted kanskje ikke så langt fra der Josva og israelittene krysset elva da de inntok landet. Det er i dette området Døpestedet ligger i dag hvor det er lagt til rette for at man kan komme helt ned til elva.

Johannes utfordret folket til å la seg døpe, til å la seg omvende fra synd – hans tjeneste var et tegn og en forberedelse til det som var i vente, at Gud ville bringe sin ånd og sin tilgivelse til alle som omvender seg og som kommer tilbake til Ham. Omvendelse og en ny start både for Israel som folk og for folkeslagene var på vei.

I Apostlenes gjerninger kap 19 vers 4 sier Paulus: «Johannes døypte med en dåp til omvendelse. Han sa til folket at de skulle tro på ham som kom etter ham, det er Jesus.» Vi leser videre at 'Etter å ha hørt dette lot de seg døpe til Herren Jesu navn. Og da Paulus la hendene på dem, kom Den hellige ånd over dem.' Alle folkeslag - vend om og bli fylt av den hellige ånd!

Jesu dåp ved Jordanelva representerer her ikke bare en ny start for Israelfolket, men også for Jesus og Hans tjeneste. Vi leser at Guds Ånd senker seg ned over Jesus som en due, og Gud erklærer at Jesus er 'min Sønn, den Elskede, I Ham har jeg min glede' (Matt 3, 17). Jesu Messianske oppdrag begynner, og disse ordene som uttales over Jesus bekrefter Guds evige farskjærlighet til sin Sønn. Noe nytt skal skje, det bygges opp en forventning rundt Jesus og hans tjeneste. Er han virkelig den lovede Messias? Gud selv bekrefter det, og Jesus starter på sin lange vandring mot korset, smerten, døden og oppstandelsen.

Lyset det fortelles om i Jesaja 42 trer fram, ikke med sverd og skjold slik Josva og folket måtte innta landet med, men med varsomhet og 'uten å bryte et knekket siv'. Jesus kommer som konge, men ikke med våpen i hånd. Forventningene til en ny konge var forbundet med de gamle konger i Israel, og det kunne synes nødvendig med en konge som med våpen kunne samle folket og ta makten tilbake fra den tidens herskere – romerne. Men Jesajas profeti varsler en annen konge. En som vandrer stille fram, som 'med troskap skal føre retten ut'.

Vår oppgave: Misjon

Jesus kommer som lys for folkeslagene, det vil si at han ER lys for folkeslagene, og Hans ord skal nå ut til fjerne kyster. De første som omvendte seg var selv jøder som Jesus, slik Peter og Paulus var det. De ble kalt til å bringe evangeliet ut, til 'jøde først og så greker'. Det er i dette arbeidet vi for lov til å ta del, å gi evangeliet videre til de som ennå ikke har tatt imot det. Og også tilbake til det folket som ga oss evangeliet – Israelfolket – jødene. Jesus Messias skal forkynnes for alle folkeslag, ikke minst våre jødiske brødre og søstre.

Dersom evangeliet er sant, så må det være sant også for jødene siden evangeliet ble profetert og siden uttalt av jøder, til jøder. Evangeliet er sant for alle. Jesus var selv jøde og talte om 'veien, sannheten og livet' til jøder. Peter proklamerte for det høye råd at det ikke finnes frelse ved noe annet navn enn ved navnet Jesus. Da Paulus dro til Roma talte han til jødene først. Hvorfor det? Fordi evangeliet også gjelder de, og for at de også skal være med å dele evangeliet og bringe ordet om lyset ut til alle folkeslag. Verdens lys. For jøder og for alle.

God søndag!

Torbjørn Landmark

Styreleder Normisjonsforsamlingen MUV

torlaned@gmail.com